

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по-
неділехі і святах.

БУКОВИНА

Редакция і адмі-
ністрація в Чер-
нівцях ул. Пе-
тровича ч. 2.
Передплата
10 ар.

Перегляд часописий.

Як звісно, оснували буковинсько-румунські послы в останній сесії ради державної своїй особній національній клуб, а через то відступили від своєї дотеперішньої тактики, виступати в першій лінії яко представителі консервативного напрямку і Буковини яко такої, а в другій лінії заступати національні інтереси свого народу. Другими словами з буковинсько-румунськими послами в раді державній наступила в сій сесії без ніякої видимої причини така сама переміна, яку викликали в ліберальній партії язиикові розпорядження для Чехії. Іменно подібно як ліберальна партія резигновала з характеру політичної міжнародної партії і перемінилася в національно-німецьку партію, так і румуни покинули тактику, виступати в раді державній яко політична партія без національної закрески в першій ряді, а стали національною партією.

Факт сей пояснюють „Буковинські Відомості“, котрі з Волохами стоять в близьких відносинах, в такий спосіб:

„Та обставина, що переміна та наступила без ніякої видимої і уловимої причини, а дальше ще і другий факт, що свій дотеперішній орган *Gazet-y Bucovinei*, майже рівночасно з тою переміною румуни перестали видавати, дає тим більше до мислення, що *Gazet-a Bucovinei* була своїм духом не менше національною, як і теперішня „*Patria*.“ Отже загадочність тої перемины обяснив посередно один знатний і

міродатний румунський діятель в слідуючій спосіб.

Причини перемины тактики, а також і фірми румунських послів в державній раді належить шукати так в причинах личного як і загального характеру. Личний характер носить та обставина, що декотрі дотеперішні руководителі румунського руху стратили в очах румунських мас той ореол, яким були дотепер окружені, і стали бути по гадці сих мас за мало народниками-націоналістами. Барону Мустанці, котрий єсть без сумніву тілом і душею румуннопатріотом, але яко досвідний і зрілий політик не єсть вузкоглядним і уміє після потреби репрезентувати і ширший світогляд, ділають тої закид уже від давна. Жертвою подібною від кількох літ в румунських масах пропагованої гадки пали також краєв. маршалок Лукул, посол барон Гормузакі, а в останніх часах також посол Мод. Грігорча. Коли сей останній в 1894-ім році виголосив в бук. краєв. сеймі бесіду по румунськи, визвала его личність в румунських кругах велике одушевлення, газета „*Desteptarea*“ писала в его честь одушевлені похвали, а не-румунські газети робили ему рекламу, характеризуючи его яко найгорячішого румуна-націонала навіть з доброю закрескою шовінізму. Але відколи п. Грігорча обняв із рамени політ. товариства „*Concordia*“ ведене редакції „*Gazet-y Bucovinei*“, гадка румунських мас перемінилася ся. П. Грігорча явив ся іменно таким осторожним, що статі „*Gazet-y Bucovinei*“ — щоби не кинути найменшої тіни на свій нарід — цензурував строжше як сам держ. прокуратор,

або поліцейський урядник в краєв. правительстві. То приводило до конфліктів межі г. Грігорчою а фаховими редакторами-журналістами, визивало несмак межі румунською публікою, котрій ставались приступними ті редакційні тайни, знищило віру в горячий націоналізм г. Грігорчі і знищило „*Gazet-y Bucovinei*“. Нова газета „*Patria*“ є тим самим, чим була „*Gazeta Bucov.*“ однак з тою різницею, що личности як п. Грігорча і др. не мають на ню впливу.

В виду всего того, що стало ся, буковинсько-румунські послы державної ради, що виступали дотепер лиш яко політична партія в строгім того слова значіню, приступуючи по розбитю клубу Гогенварта к сотвореню нової організації, не сотворили ні буковинського ні „буков.-консервативного“ клубу, лише „румунський клуб“ і вивісили на свій прапор національну фірму і національний характер для того, щоби в очах румунської публіки регабілітувати ті личности зпоміж себе, о котрих кружили сумніви ще їх націоналізму. То суть причини личного характеру, обясняючі так утворене „румунського клубу“ в держ. раді, як і перемины „*Gazet-y Bucovinei*“ на „*Patriu*“.

Причини загального характеру суть такі: Політикою своєю надав теперішній міністер-президент всім партіям закреску національну, так що навіть соціалісти не зуміють удержатись яко одноцільна партія, лише будуть німецькими, чеськими, польськими і т. п. соціалістами, коли не схотять жертвувати рацією бита голошених собою наук у своїх народностей. Ціль тої політики гр. Бадені ясна, бо єї провідною зьвіз-

11) Як чоловік зійшов на пана.

Оповідане

ВЯЧЕСЛАВА БУДЗИНОВСКОГО.

(Дальше.)

Не хто інший, лиш він один міг се робити. Бестия! Згине під моїми кулаками... Але перша річ, викинути его з хати.

Вхопив его подушку, коцик і коздру і викинув на коритар... По хвили надумав ся инакше.

— Ану-ж він не схоче винести ся? Він так само легальний локатор сеї хати як і я. Так щоби не торгувати ся — бо не говорю з ним більше — я забираю ся.

Приніє назад повикидані річи і привів діжко до порядку. Шафа, котра служила їм за спільну гардеробу, була власністю Стефана. Повитягав з неї річи Петра і порозкидав їх по землі. Перевернув шафу на хребет і впакував до неї постіль. Ліжко розібрав і поклав коло дверей. Брав ся вже спакувати книжки, як надійшов Петро.

— А ти що робиш?

— Що роблю? Я тобі покажу, що я роблю, бестие! — і кинув ся на него з затисненими кулаками.

Петро відскочив аж за двері. Стефан вхопив листи і показує ему.

— Кажі мені сейчас, чия се робота!

— Поволи, поволи. Не горячи ся, — відповідає Петро цілком флегматично. — Послухай хвилю, а я тобі розясню.

— Розясниш? Оно само собою ясне!

— Який ти нетерпеливий! Най я скінчу. Отже по перше. Листи були замкнені в моїм бюрку. Они тепер в твоїх руках. Се значить, що ти дістав ся до них дібраним ключем, або по просту вломив ся, щоби викрасти мої папери. А знаєш чим то пахне?! Після параграфу 461 закона карного, від одного тижня, до шість місяців арешту.

— Ти ще кпиш собі з мене? Хочеш щоби я тобі голову розчеренив?!

— Не забувай, що за то є параграф 152, з криміналом від ців року до року; за саму твою грозьбу можеш дістати після § 496 від трох днів, до місяця.

— Стефане, не гнівай ся. Я признаю, що я зробив тобі малу прикрість, але се не лежало в моїй інтенції. Я й не думав, що ти набеш собі тим так голову, що будеш дуріти. Але коли я вже зачав і бачив, які з того виходять сьмисли колізії, не міг повздержати ся, щоби не доливати до огню оливи. На моїм місци, був би кождий — і найстаточнійший — провадив інтригу до кінця. Хочби лиш з цікавості, що з того вийде, як оно скінчить ся. Сам не за-

перечив, що се було щось такого, за що варта дати і шістьку. Чи не грандіозна се забава?

— Забава? Тобі забава, а мені іспит пронав! Де мій іспит? Віддай мені іспит... Віддай мені рік! — кричав запінений. Вхопив за будильник і шпурнув на Петра.

Щасте, що відскочив на бік. Будильник ударив собою в стіну, зойкнув, заскреготів і ляг на землю, без голосу, без духа. Петро усміхнений, знов підійшов до дверей.

— Мій будильник — мій будильник! Злосливе ушкоджене чужої власности. Параграф 468 закона карного. Один до тринадцяти днів арешту!

Стефанови було сего вже за багато. Розкричав ся на ціле горло.

— Чоловіче — успокоював его Петро. — В твоїм власнім інтересі опамятай ся. Не кричи так, бо позбігають ся люди, і як довіляють ся о що пішло, осьмішиш ся на ціле життя. Це й до газет подам.

— Се вже останнє лайдацтво, що ти важиш — ще кпяти собі з мене! З тобою не маю вже що говорити. Я видко дуже зле пізнав ся на тобі, коли міг так довго жити з такою собакою, з такою підлою скотиною!

— Що ти сказав? Повтори! — Вирочім непотрібно, я добре чув.

Петро випрямив ся і з грізно-патетичною повагою проголосив:

дою: *divide et impera*. На мовних розпорядженнях для Чехії не скінчилось. Граф Бадені прийняв ся взагалі за рішення мовного питання в цілій Австрії, а тепер приготував мовний закон для цілої Австрії. В виду того в найближній сесії держ. ради національні інтереси виступлять на перший план, а коли румунські послы з Буковини не були би зорганізовані в національну групу в мин. сесії, то мусіло би було то наступити в найближній будучности.

Виступлене впрочім румунів як національної групи вичалося уже успіхом, бо гр. Бадені обіцяв уже румунам паралельні класи при висшій гімназії в Чернівцях і в виду сего уважають румуни за свій обовязок правительству гр. Баденіго піддержувати, щоб та обітниця здійснилася.

Цікаво, чи Волохи дістануть такі самі „волоскі“ паралельки, як ми дістали „руські“?

* * *

Про польське віче в Тішині ми вже писали коротко кілька разів. Описали також, як оно відбуло ся, та як по ній одні Поляки стали кричати на соціялістів, що розбили віче, а другі брали їх в оборону.

У львівській органі соціальних демократів „Robotnik-у“ поміщено опис тішинського віча, щоб дати відправу польській прасі за докори непатріотичного поведення польських соціялістів на тім вічу. З сего опису виймаємо деякі характеристичні уступи:

„Обивательство польське — пише Robotnik — агітувало на передвічєвих нарадах у Львові і Кракові за справою тішинською. Соціальні демократи зазначили такі свої погляди: треба заявити обурення для кола польського, котре своєю політикою не в силі дати Полякам шлеським прав запоручених австрійськими законами основними; жадають законів, а не міністерських розпоряджень, для поладження квестий мовних; висказують вотум недовіря правительству Баденіго; протестують против

віроісповідної школи народної; звивають всіх послів, котрим лежить на серці справа просвіти шлеського люду, щоб виступили з кола польського.

Політичні маяті тішинські: Сьвежи, Міхейда, Крайзель і Лондзин знали про ті наміри соціялістів і вмавляли наперед в люд шлеський, що соціялісти хотять розбити віче. На тиждень перед вічем переговорювано з Регером, проводиром шлеських соціялістів польських, а сей домагав ся поправок в резолюціях вічевих. Комітет вічевий не хотів згодити ся на далеко ідучі поправки, тож соціялісти заповіли, що викличуть на вічу дискусію. Рівночасно розвинули соціялісти живу агітацію, щоб їх сторонники численно явили ся на вічу. Комітет вічевий був ще більше наполоханий. Кс. Сьвежи дав слово чести, що Регер прийде до голосу на вічу.

А ще одна річ — докидає Robotnik: За вижебрані гроші від польської суспільности куплено в Тішині „рудеру“ на польську гімназію за 60.000 зр. Знавці оцінюють каменицю на 20.000 зр. Многі усміхають ся крадьком, коли говорять про се купно. Німці глумлять з „polnische Wirtschaft“ і з... розкидування грошем польських проводирів в Тішині.

НОВИНИ.

Чернівці, дня 9. серія 1897.

Особисті звістки. Директор доменів Ульман прибуває дня 11 с. м. назад до Чернівців і переймає діла дирекції. — Професор при черновецькій низшій гімназії Віктор Преліч авансований до восьмої ранги. — Директор пошт Пош віджає на кількатижневий урлоп до Добринівців. Справами дирекції завідує підтойчас секретар Ліхтендорф. — Інспектор крайовий др. Тумлірж почав свій кількатижневий урлоп і передав свої урядові діла конценістові правительству Мікульому. — Президія краю надала опорожнену гр. кат. парохію в Радівцях тамошньому адміністраторови о. Евгенію Данилевичови.

Сталі інспектори шкільні. У всіх провінціях Австрії покличуть провізорично на уряд

окружних інспекторів шкільних осіб з між професорів гімназійних, реальних або народних учителів. Они дістають крім своєї пенсії як професори тільки павшалі на кошта подорожній а по укінченю своєї чинности як інспектори вертають на своє давнє становище. Тільки Галичина становить у тім вигляді виняток і завела у себе сталих окружних інспекторів як урядників восьмої ранги. Се показало ся хосенним і тепер старають ся другі провінції о системізоване посада окружних інспекторів шкільних. Президія краєва Буковини підтирає також сю зміну в міністерстві просвіти а оно відносить ся прихильно до того бажаня. Бути може, що вже в недалекій часі буде ся зміна переведена.

Другу військову музику дістали Чернівці. В суботу минувшого тижня прибув до Чернівців 32. батальон стрільців зі своєю музикою, і вже в неділю она звеселила місто концертом в однім з реставраційних городів.

Електрично-стало приповідкою в Чернівцях. Світить ся електрично, їздить ся електрично, купують ся електрично (їздить ся трамваем до Прута) а тепер вже і лають електрично. Кондуктори електричні відзначають ся енергією і грубостію. При найменшій нагоді обсянують пасажирів простакою лайкою мов би публіка була задля трамвая а не трамвай задля публіки. Одного пана, що отворив собі сам двері стоячого трамвая на перестанку, назвав такий електричний пасажир словами *gemeiner Kerl, elender Hund* і т. д. і казав ще поліцаєви арештувати спокійного обивателя. Поліцай хоть не електричний, але доповнив словар кондуктора не менше електричними простацтвами і мало що не забрав пасажера на поліцію за таку страшну, електричну провинну. Рішучо за багато тої електрики.

Повени. У всіх краях, діткнених повенями, автономні власти заходять ся коло акцій ратушкової. Виділ крайовий горішної Австрії зійшов ся на надзвичайне засіданє і поухвалював конечні заходи, опустити податків, охорони беретів і т. п. Крім того постановив віднести ся до військової управи і до міністерства крайової оборони, щоб жовнірів не повликували сего року на військові вправи, щоб відпустили резервістів, котрі вже ставили ся, і жовнірів, котрі третій рік відбувають чинну службу. На те доносить Fremdenblatt, що відкликанє маневрів є неможливе, але військової власти звернуть підчас вправ свою увагу на сторони, навіщені повенями, і не будуть там уладжувати жадних вправ та увільнять резервістів, походячих з тих сторін. Виділ крайовий застановляв ся також над тим, чи не скликати би сойм на надзвичайну сесію; постанова в тій справі западе на найближнім

— Ви осмілили ся сказати мені, — мені шляхтичеви, мені лейтнантові від резерви, ви осмілили ся сказати собаці і підла скотина. Пропну приготувати ся на візиту моїх свідків.

З повагою відвернув ся і з повагою вийшов.

* * *

Уложено, що будуть стріляти ся в брюховецькій ліску, друга залізна станція за Львовом. Стефан прибув на місце в полудне, Петро був там ще від вчєра. Лікар мав надіхати фляком за годину, тож наші пішли до реставрації, покріпити ся винцем. В сусідній комнаті грала музика і якесь товариство зі Львова забавляло ся танцями. Один з секундантив вкрутив ся до середини і за якийсь час вийшов задиханий і стирив з чола піт. Знак, що ноги его не спочивали.

— Знаєш що, Стефку? Ти і так не побажиш уже завтрішного сонця... Раджу тобі, загуляй собі в послідне. Там і Петро гуляє.

— Чому ні! Лиш се якесь замкнене товариство.

— Нічо. Я знаю аранжера. Представить нас. Представлю тобі також одну мою знакому. Найгарнійша з усіх і дуже добра дансерка.

Дівчина, з котрою хотів познакомити Стефана, сиділа при самих дверях, обернена до них плечима.

— Панно Сальомею. Представляю вам Сте-

фана Порубальського, товариша і найліпшого приятеля Петра.

Темно, темно... не в комнаті, а в очах Стефана. Потер рукою чоло, бо здавало ся, що его мозок висох, розліз ся на мільні пісок і синле ся з голови носом, ухами, устима.

Коли по довгій хвилі троха опам'ятав ся, так, що міг пізнавати окруженє, увидів, як дівчина придивляє ся ему цікаво і показує ему свої білі зуби. — Сміє ся з его заклопотаня.

Вицідив пару незрозумілих слів, що ніби на хвилю звиняє ся і вибіг в город. Серце гримало, в голові дупало як би хто дусив єї між двома шрубамі...

Загнали музики і він вернув на салю. Она вже крутила ся.

— Ах се „wielebny“ — бо запримітив, що в него нема вусів.

Стефан здурів. — Чи Петро писав листи, чи она сама? — питав себе. — Нині загадка вяснить ся.

Як лиц безвусий посадив єї, пустив ся й він просити. О тім, що по послідній їх стрічі она може ему відмовити, він не подумав навіть. До перва коли перестали танцювати і він відпроваджував єї на місце, нагадав собі ту аферу. Зробило ся ему горячо.

— Маю охоту пройти ся. Поведете мене в город?

— Панно Сальцю! Я навіть не маю відваги звиняти ся перед вами, просити вас, що-

бисьте вибачили мені, не гнівали ся за мое зухвальство — вицідив.

— Тихо, тихо! Тепер і не згадуйте мені о тім. Тепер я хочу бавити ся. До протоколу закличу вас пізнійше. Порахуємо ся! Будь що будь, я вам того не дарую. Заплачу вам за все... За тамте, і за те, що ви хочете застрілити Петра.

— Хто сказав вам о тім? Може ви і его знаєте?

— Знаю. Знаю о всім, цілу історію, — і глянула ему кокетливо в очи. — Петро мій кузин... Зайдім в кругольню, там холодно.

— Кузин, Петро ваш кузин? І Стефан страшно зареготав ся. Тепер зрозумів все.

В кругольню застали Петра. Сидів при бутельці вина, в досить уже рожевім гуморі.

— Я не позволю вам бити ся. Мусите помирити ся.

— Не гнівай ся за те, що я тобі наговорив. Ти-ж знаєш, що се не було без причини.

— Ой, я не гніваю ся — зачав Петро плаксиво — але гризу ся. Я страшно гризу ся за твоім іспитом. Так гризу ся — говорив наливаючи шклянку — що мушу, мушу стрійти ся, — і випорожнив шклянку до дна.

(Дальше буде).

засіданню. — Виділ краєвий долішньої Австрії зібрався в суботу на засіданні в тій самій цілі. Гадка така, що треба буде просити пів мільона зр. державної допомоги, а таку-ж суму буде мусів дати сойм з краєвих фондів. — Так само і в Чехах і на Мораві акція ратуноква є в повнім ході. Лиш у нас не чути нічого, як коли би сей рік належав до семох ситих єгипетських років. А такий недорід в нашім краю є такий великий, що не треба й повенити: до того шкоди наслідком туч і злив такі, що більша часть сільського населення і перезимувати не буде мала чим. Але о якім небудь ратунку ані слику; ще мабуть час, бо ще голоду нема.

Нещасливий випадок. Почтова експедиторка панна Ольга Григорович їхала возом до двірця в Глібоці, щоби перебрати пакунки поштової. По дорозі сполошилися коні, перевернули віз, панна впала з воза і зачіпила ся сукнею о колесо. Так тягнули коні її по штурваній дорозі кілька метрів далеко. Нещасливу понесли несприятно на стацію, де лікар заопікував ся нею. Побойують ся, що не лише вні, але і в нутрі наступили тяжкі uszkodження. Візник легко ранений, віз цілковито розбитий.

Прийняте цісаря Вільгельма в Петербурзі випало дуже світло. Погода сиріпала, тож приїзд німецької цісарської пари на кораблі „Готенполерн“ був правдивим морським торжеством. Безліч караблів російської флотії і приватних лодий витали гостей сальвами і музикою та маляли різнобарвними хоругвами. Цар і цариця з архикнязями вступили на німецький корабель і там привітали своїх гостей. Цісарі поцілували ся і обняли ся дуже сердечно а відтак поцілували руки цісаревим а цісареві цілували їх в чоло. Одушевлені оклики з оточуючих караблів товаришили тій церемонії. Відтак наступив вїзд до царського двора. Німецькі часописи видять в тім прийнятті найліпшу поруку мира. Цісарів німецького і російського зближають родинні звязи, пишуть німецькі часописи, і між ними не потрібні комедії взаємного одушевлення, як з Францією, а натомість панує ціра сердечність.

Страшна сальва. В хвили, коли князь Фердинанд приїхав з Румунії до Русуку в Болгарії, вибух там цілий маґазин пороху. Була се не привітна сальва для князя, але страшне нещасте. Вибух був такий сильний, що при нїм утратило жите над 100 людей, 46 осіб згинуло на місці, а 60 осіб так дуже покалічило і попарило, що нема надії на їх ратунок.

Наїхали на себе під Будівичами в Чехах хебського-віденського поїзд поспішний на особовий пражський з причини злого устанавлення зворотниці. Машиніст поспішного потягу зміг ще пустити противну пару, але вже за пізно. Удар наступив такий сильний, що локомотиви винали з шин і зарили ся глибоко в землю а чотири ваґони поторощили ся в кусники. Тим дивніше, що ніхто не стратив жита при тім нещастю, а обійшло ся на 14 легко покалічених. Поспішним поїздом їхав архикнязь Мірко черногорський зі своєю свитою. Він спав ще у спальнім вагоні, бо се була трета година рано і ему нічогосько не стало ся, хотяй его ваґон також вискочив із шин.

Убийство і рабунку допустив ся недавно Леонтий Рункан з Низших Партештів на дідичу Івані Сімоновеки в Яссах, у котрого був на службі враз зі своєю неслюбною жінкою Марією Стругар. Перед кількома днями приїхав до Гурагумори румунський комісар поліції з Ясесів і вказав на Рункана як на підозрілого о сповнене убийства, бо зараз по смерті Сімоновекого зник з Румунії. Наші власти увязнили підозрілого Рункана враз з его спільничкою, а він признав ся до злочину. Злочинців, при котрих ще найшли 200 франків із зрабованих грошей, передано повітовому судови в Сольці.

Малий хрунь. На Клокічці, передмістю чорновецькім, жінка згінника безрог Писифа Венжовска повела дитину, що своїм видом подобає цілком на свинку. Хлопчик той має вже місяць і здоровий, а що есати не може своїм рийком, то мати кормить его личкою. Лікарі кажуть, що він буде жити, бо нормально розвинений а

навіть досить розрослий. Ноги і руки має людські а головку цілком свинську. Ніс продовжений кінчить ся широкими ніздрями як рийка у свині а під ним нема горішньої губи. Борода зовсім посушена взад і звужена так, що творить мов долішню щоку свинського рила. Оправа очий цілком як у свині а вузке, плоске чоло покрито коротким, чорним волосом мов щетиною. Дивний сей порід мусить застановити кожного, бо тато малого хруня не був ніколи виборцем, отже і правило унаслідження не може пояснити сего вибрику природи.

Шпигун Бартман переданий на особне жадане міністерства справедливости до закладу карного в Градисці. Єсть се незвичайним випадком, бо вязнів, що підлягають віденському виешому судови краєвому, ніколи не передають аж до Градиски. Здає ся, що Бартманови буде там безпечно...

Славною начальника поліції мало дотепер місто Вандсбек під Гамбургом. Був він передше пруским офіциром і завів давню, зі смертю Фридриха Великого залишену систему нагайкову. Урядників підчинених карав в той спосіб, що велів їм класти ся через поруче софи і апікував їм тріпачкою, що і куда треба. Один урядник, покштувавши такого добра, розхорував ся. Цікавого начальника тепер засуєненовано і він стане перед судом... Цікава річ, що би він сказав, як би так суд присудив ему відповідну порцію нагаїв...

Не удаło ся. В однім селі малюють малярі церков. Сторож церковний підпив собі і взяв пригорщ тютюну котрогось панича, але на нещасте не мав уже сили вийти з хати і занув з тютюном у руці. Паничі поганьбили его за те, а коли ще й жінка стала ему дорікати, він, сказавши жінці, що піде на під і повісить ся, дотримав слова. Але сусіди швидко полїзли за ним і відрізали его, розуміє ся, ще живого. Досвіта другого дня пішов він на Дністер і хотів утопити ся, та якось вода не приймала. Розлючений вернув до дому і не нагадуючись довго — сїв обідати.

Також причина розводу. В місті Сен-Люї, в північній Америці, розвела ся пані Джонс з своїм чоловіком через те, що той дуже немилосердно хронів вночі. Хронів він від хвилі, коли замкнув очі в дрімці, в котру часто западав при читаню вечірної газети і хронів цілу ніч до рана. Хронів у всі місяці і всі пори року. Хронів так переразливо, що було его чути в цілїм домі. В наслідок сего пані Джонс не спала вночі цілими місяцями — і запевнювала суд, що як їй не дадут розводу, відбере собі жите. Скоро суд переконав ся, що дразлива жінка справді ужила всіх способів, щоби чоловіка відзвичати від поганого порову, але без успіху, дав їй розвід.

Великий пожар навістив місто Монастир в Македонії. Ціла жидівска дільниця згоріла до тла а надто ще інші части міста. В полумінях згинуло 13 дітей. Шкоди величезні.

Шпаньство довело огородника Шуфля в Перемишлі до того, що оногди пробив три рази ножем свою жінку за закиди, які ему робила, коли прийшов до дому в нетверезім стані. Шуфлі були вже старші люди і досить заможні. По тій бійці старий Шуфле повисив ся; жінку уратовано скорою помічю лікарскою.

Піт людський є трутиною, як вказали дослїди в парижській лабораторії хемічній. Морські свинки, котрим зашучено в кров якусь скількість людського поту, здохли з обявами острого отрутя.

Побожний рабін. В Новім Йорку рабін Арон Богуля видав процес шефови поліції о заплату 15.000 доларів за те, що шеф поліції змусив его під погрозою арештована приїхати в шабас на поліцію. На поліції треба було засвідчення рабіна, чи після жидівського ритуалу один з вязнів є жонатий, чи ні. Рабін мусів остаточно приїхати, але тепер хоче відшкодована за змушене его до нарушеня приписів жидівської релїї. Що через заплату відшкодована те що стало ся вже не відетане ся, про те не

має гадки побожний рабін. Коби він випроцесував гроші у суді, то вже зі своїм Богом порухе ся легше.

Віщованя Фальба на місяць серпень. В днях 6 до 10 серпня мала напувати велика посуха, від 11 до 21 буде гарна погода, лише около 15 16 і 18 треба буде сподівати ся бурий. День 12-го серпня будо другорядним днем критичним. Від 22 до 26 заповідає Фальб високу температуру і числені бурі. День 28-го серпня є перворядним днем критичним і від тепер наступить правдоподобно зміна, а іменно треба очікувати вітристої і холодної пори. Дощу упаде богато, однакож нагальних злив не треба надїятись.

Сірники з наперу почала виробляти одна австрійска фабрика, застерігши патентом права своєї новости. Сірники наперові відзначають ся тою прикметою, що горять надзвичайно довго.

Музикальний пес. Провінціональний цирк давав представлення в однім з міст полудневої Франції. В програмі оголошено, що пес „Азор“ буде концертувати на фортепяні. І дійсно пес вискочив на стільчик та почав грати марселлянку. Один з слухачів закликав: „Кота, кота!“ Азор зіскакує і щезає, а фортепяня грає дальше.

Дрібні вісти. Шлеска краєва рада шкільна дозволила відкрити при польських гімназьяльних класах третю класу. — До удїлу на лікарскім конгресі в Москві зголосило ся звич 500 осіб. З Галичини вибирає ся до сеї пори 70 осіб. — У Львові появили ся фальшиві 20-гелерівки з олова. — В Триесті дало ся оногді чути трясене земаї. — Маляр Лайнольд, що бавить в Архангельську, телеграфує, що Андре прадоподобно уляг якомусь випадкови під 69 степенем ширини а 35 довжини.

Телеграми „Буновини“.

З дня 9-го серпня 1897 року.

Відень. Цісар приймав вчера на авдиенції президента міністрів Баденього. Авдиенция тривала довше як годину.

Гмунден. В долині Лянгбат і в долині Аврах упали знов хмароломи і наробили великої шкоди. Ріка Альм позривала провізоричні, недавно поставлені мости.

Егер. Властители домів виповідають мешканя ческим жителям. Так само віддаляють ческих слуг. Задля бойкоту против урядників староства хоче правительство перенести староство до другого міста.

Царгород. Князь болгарський прибув сюда.

Мадрит. Убийник Кановаса притриманий адвокатом Суаресом називає ся Галлі. Єсть се молодий італіянець, ревулюційний анархіст, що утік з італійської вязниці. Кановаса поцілили три кулі в груди і в чоло. В присутности жінки умер ранений по кількох годинах, принявши сьв. тайни.

Пам'ятайте на Народний Дім
в Чернівцях!

БУРСА

„Народного Дому“

в Чернівцях.

дасть в році шкільнім 1897/8 ціле удержане і над-
зір 30 питомцям, передусім ученикам 1. і 2. ру-
ської класи гімназійної, а тільки винятково з
особливих причин і ученикам інших шкіл.
Оплата вносить 2 зр. на інвентар, 1 зр. півріч-
но за пране і 15 зр. місячно за удержане, плат-
них з гори. Питомці мусять виказати ся, що ма-
ють три рази змінити біле на постіль, 6 пар бі-
ля, 4 ручники, 6 хусточок до носа, 2 пари обуви
і добру одіж; без того не вільно буде ніякому
питомцеві спровадитись до бурси.

Поданя о принятє до бурси треба вносити
до кінця серпня с. р. Ученики, що ставлять ся
муть до вступного іспиту до 1. рускої класи гім-
назійної по вакаціях, мають внести поданя о
принятє до бурси також до сего терміну; рішене
о їх принятє западе в день самого іспиту. В по-
данях, підписаних родичами, треба означити до-
кладно, кілько хто обовязуєсь платити місячно.
Принятє зависїти буде головно від висоти мі-
сячної плати, однак ученики з недостаточним
поступом і невідповідним поведенем не будуть
зовсім приняті.

До кожного поданя треба прилучити по-
сліднє свідощтво шкільне, а до подань о зниже-
нє місячної плати ще й свідощтво неможности,
підписане урядом парохіальним, громадским, по-
датковим і катастральним.

Заряд бурси доложив всіх старань, щоби
питомці мали здоровий харч і старанний догляд.

„РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях

улиця Петровича ч. 2.

має на складі отсі свої виданя:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА“

для молодіжи, міщан і селян з року 1886, 1887,
1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по 1 зр. за роч-
ник, а всі 7 разом 6 зр.

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА,“

сумна історія, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр.

„Слова правди і науки“

з поезій Тараса Шевченка. Ціна 10 кр.

„25 повісток“

для чемних діточок.

32 сторін. Ціна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“

Даруночок для руских діточок. Ю. Федьковича 10 кр.
На поштову пересилку треба додати по 5 кр.
за річник „Бібліотеки,“ а по 2 кр. за кож-
ду поодинокую книжочку.

Замовленя приймає й редакция „Буковини.“

LINIMENT. CAPSICUM
aus Richters Apotheke in Prag.
Beim Eintausf dieser anerkannt vor-ü sch-
merzhstillenden Einreibung, die in allen Apo-
theken vorrätig ist, sehe man stets nach der
Marke: „Anker“.

РУСКА ДРУКАРНЯ

в Чернівцях,
(улиця Петровича число 4)
має готові отсі

ДРУКСОРТИ ШКІЛЬНІ

як найліпше виконані, й по найде-
шевших цінах:

Classenbuch — Wochenbuch — Gestions-
protokoll — Inspectionsbericht, — Jahres-
ausweis — Lehrerkataster — Schulkataster
— Schulversäumnisausweis — Schulnach-
richten і Повідомленя шкільні.

Є також оправлені діловодчі протоколи та окладники до
каталогів і тижневників.

Замовленя з провінції виконують ся відворот-
ною поштою.

**Хто хоче мати
добру і дешево
МАШИНУ ДО ШИТЯ,**

най удасть ся до мене, то певно не
пожалує. Нові продаю дешевше як
всюди, а употреблені, ще добре удер-
жані почавши від 20 ар. і то за готові гроші і на
виплат. Хто купить у мене нову чи стару маши-
ну, за репарацию не потребує журити ся, бо я ро-
блю тую безплатно через цілий рік.
Русини, удавайте ся до мене, бо я також Ру-
син і обслужу Вас по братньому

З поважанем
В. Данилевич,
машинист у бровари Штайне-
ра в Чернівцях, вря ул. зе-
льничій (Bahnhofstrasse) ч. 26.

ПОЇЗДИ ЗЕЛІЗНИЦЬ

від дня 1-го мая 1897 після часу середно-європейского.

Відходять з Чернівців					приходять до Чернівців							
до Неполоківців, Снятина, Львова, Відня	819	854	1232	404	1025	з Відня, Львова, Снятина, Неполоківців.	1128	320	757	811	610	
до Глібоки, Гадікфальви, Гатни, Іцкан і Бурду- женів	1148	351	832	—	635	з Бурдуженів, Іцкан, Гат- ни, Гадікфальви, Глібокою	—	809	1212	350	1000	
до Садагури, Боїна, Но- воселці	645	420	—	—	—	з Новоселців, Боїна, Са- дагури	—	1113	950	—	—	
з Глібоки					до Глібоки							
до Карапчава, Сторожин- ця, Бергомету, Межибро- дів	814	535	—	—	—	з Межибродів, Бергомету, Сторожинця, Карапчава	635	1037	800	—	—	
Перший поїзд іде на шляху Бергомет, Межиброди від 1-до марта до 3-го вересня що вівторка і пят- ницї.					Перший поїзд іде на шляху Бергомет Карапчів тільки в понеділок; другий поїзд на шляху Бергомет-Межи- броди тільки від 1. липня до 31. вересня що понеділка і четверга; третій поїзд не іде в понеділок.							
з Гадікфальви					до Гадікфальви							
до Радівців	610	1003	228	612	805	з Радівців	542	855	115	550	747	
з Гатни					до Гатни							
до Качики, Гурагумори, Вами і Кімполюнгу	1010	201	—	—	—	з Кімполюнгу, Вами, Гура- гумори, Качики	1258	625	—	—	—	
з Іцкан					до Іцкан							
до Сучави	327	630	1009	216	718	зі Сучави	442	842	130	630	837	
з Вами					до Вами							
до Рус-Молдавиці	346	647	913	1132	250	з Рус-Молдавиці	842	1259	204	322	545	905
Поїзди ідуть від часу до часу. Розвідати можна на станциях Вама, Драгоша і обох Молдавицях.					Поїзди ходять від часу до часу. Розвідатись мож- на на станциях Вами, Драгоші і обох Молдавицях.							
з Карапчава					до Карапчава							
до Чудина н. С.	854	1007	615	—	—	з Чудина н. С.	555	555	—	—	—	
Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка, вичеждє кожної днини.					Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка.							

□ поїзди поспішні; * поїзди особові; без знаку поїзди мішані. Час середно європейский іде о 46 минут пізнійше
від черновецкого часу; нічний час рахує ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мин. рано і зазначає ся підчеркне
нем минут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовского.

За редакцію відповідає Осип Маковей.

